

## КОТКАТА Е ГРИЖЛИВА МАЙКА.

Котката ражда малките си в някое скрито място. Там ги отглежда, докато порастнат. Тя не оставя никого да се приближи до нейните милички котенца. Когато има опасност, гледа всякак да ги спаси.

През месец май нашата котка беше окотила 4 милички котета в плевнята, но никой не знаеше точно на кое място са. Еднаж след 3—4 седмици, откак се беше окотила, тя отжрча към майка ми и почна да мечи умилно; да подбъгва към вратата и пак да се връща — явно беше, че молеше майка ми за нящо и я викаше да я последва.

Майка ми се досети, че трябва да ѝ се е случило нящо и тръгна след нея. Котката побягна бързо през двора към плевнята и се скри в нея. След малко тя се появи на вратата, на която имаше изправена низка стълба, а под стълбата разхвърлено сено.

Преди майка ми да се покачи по стълбата, котката изнесе с устата си едно от котетата си и го спусна върху сеното. След малко тя изнесе едно след друго и четирите котета и ги напуска върху сеното, като продължаваше да мяучи омилно. Майка ми ги прибра и погали, а котката вървеше след нея весело.

В стаята тя продължаваше да мяучи и се разхожда неспокойно. Ние се чудехме и недоумевахме, какво иска тази добра и грижлива майка. Майка ми се досети да поднесе на малките мляко в една паница. Те почнаха да лочат лакомо, а котката мъркаше доволно.

Явно беше, че те дълго време са стоели гладни.

Отпосле разбрахме, че млякото на котката се изгубило и тя, за да не умрат малките ѝ, се решила да ги предаде на своята стопанка, макар отначало тѣй внимателно да ги криеше от всички ни.

4.